

Sygn. akt IV U 229/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2015r. w S.

odwołania F. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 stycznia 2014 r. Nr (...)

w sprawie F. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 229/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 24 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił F. F. prawa do renty socjalnej wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył F. F. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że ma 18 lat i w dorosłe życie wchodzi z nieuleczalną chorobą Leśniowskiego-Crohna. Choroba wymaga przyjmowania bardzo drogich leków i stosowania diety. Jest bardzo pokrzywdzony przez los, a także przez ludzi, którzy odmówili mu przyznania renty. Wynika z to z niewiedzy na czym polega ta wstydliva i męcząca choroba, która często nie pozwala opuścić domu. Dlatego wnosi o zmianę tej decyzji (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 9 stycznia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 października 2013r. wpłynął do organu rentowego wniosek F. F. o rentę socjalną (wniosek k.1-2 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20 listopada 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 20 listopada 2013r. k.8 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 9 stycznia 2014r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.9 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 9 stycznia 2014r. k.12 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 24 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 24 stycznia 2014r. k.13 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 19 lat. Ukończył technikum w zawodzie technik pojazdów samochodowych w ramach Zespołu Szkół Rolniczych w G. (zaświadczenie Zespołu Szkół Rolniczych w G. z 17 października 2013r. o kontynuacji nauki i przewidywanym terminie jej ukończenia k.3 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na chorobę Leśniowskiego-Crohna ,tj. nieswoiste zapalenie jelit, zdiagnozowaną w 2012r. Pozostaje pod opieką Poradni Chorób Jelitowych. Choroba objawia się koniecznością kilkukrotnego oddawania stolców w ciągu dnia, bólami brzucha. Schorzenie leczone jest farmakologicznie. Choroba ta wymaga dalszej obserwacji i leczenia, ale nie powoduje u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy. Oprócz tego ubezpieczony cierpi na astmę oskrzelową prawidłowo kontrolowaną i alergiczny nieżył nosa. Ubezpieczony funkcjonuje intelektualnie w granicach normy. Wskazane wyżej schorzenie jelit i dyskomfort związany z tym schorzeniem powoduje u ubezpieczonego zaburzenia adaptacyjne objawiające się napięciem emocjonalnym, ale przebiegają one łagodnie i nie wpływają istotnie na jego codzienne funkcjonowanie. Nie wymagają bezwzględnie leczenia psychiatrycznego. Powyższe schorzenia nie powodują u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy (opinia biegłego gastroenterologa J. M. k.9-10 akt sprawy oraz łączna opinia biegłych – gastrologa S. P., specjalisty chorób płuc M. S., psychiatry J. U. i psychologa N. W. k.21-25 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego F. F. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr 135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W myśl art.5 ustawy ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.), przy czym zgodnie z art.12 ust.2 tej ostatniej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia czy ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu gastrologii, chorób płuc, psychiatrii i psychologii. Ze sporządzonych przez biegłych opinii wynika, że ubezpieczony cierpi na schorzenia somatyczne, z których główne to schorzenie zwane chorobą Leśniowskiego-Crohna polegające na nieswoistym zapaleniu jelit i objawiające się wielokrotnymi – w ciągu doby wypróżnieniami, a także schorzenie alergologiczne pod postaci astmy oskrzelowej oraz alergicznego nieżytu nosa. Ponadto biegli z zakresu psychiatrii i psychologii rozpoznali u ubezpieczonego zaburzenia adaptacyjne wywołane schorzeniami somatycznymi, głównie schorzeniem jelit, o łagodnym przebiegu. W ocenie biegłych opisane schorzenia – głównie somatyczne, w tym schorzenie jelit, naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego i wymagają dalszego leczenia,

ale nie powodują u niego całkowitej niezdolności do pracy, a zatem niezdolności do podjęcia jakiejkolwiek pracy. Należy wskazać, że w celu oceny stanu zdrowia ubezpieczonego w kontekście jego zdolności do pracy w związku z chorobą Leśniowskiego-Crohna Sąd dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych z zakresu gastrologii-gastroenterologii. W obu niezależnie wykonanych opiniach biegłe – J. M. (opinia k.9-10), a następnie S. P. (opinia k.22 i 25) stwierdziły, że stan zaawansowania w/w schorzenia – stan kliniczny i wyniki badań nie powodują i ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy.

Analizując powyższe opinie Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez specjalistów z zakresu medycyny i psychologii, a ich wydanie poprzedzone zostało analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinie są spójne i należyście uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.